

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vindex Libertatis Ecclesiasticae || Et Martyr || S.
Engelbertvs || Archiepiscopvs Co-||loniensis Princeps ||
Elector, &c.**

Gelenius, Aegidius

Coloniae Agrippinae, 1633

Caput Vigesimum quartum. De Hermanno Ianitore sancti Martyris
febricitante per visionem curato.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9728

§. Quam vocem audierit.

IN manuscripto hæc subiiciuntur, quæ non leue miraculo momentum addunt: *Sacerdos & Parochiani audientes infirmum ex miraculo officium lingua recepisse, ad hospitium eius venerunt, & dixit ad illum Sacerdos. Adiuro te per Patrem, Filium & Spiritum sanctum, ut dicas quam diu fueris mutus, & quomodo nunc loquaris: Et narrauit ei, sicut auunculus suo narrauerat. Cui Sacerdos cum sanatus sis in lingua, sentisne aliquid remedium in cruribus? Quibus ait: nescio, & erigens se, tunicam induit, manibus tenens parietem; de camerâ verò sine difficultate exiuit, eo quod caro circa femora & suras ex infirmitatis magnitudine consumpta, ambulanti adhuc firmum gressum negaret.*

Caput Vigesimum quartum.

De Hermanno Ianitore sancti Martyris febricitante per visionem curato.

* An idem
de quo supra
p. 69. lit. C.

Visio cu-
iisdam.

HERMANNVS * de Lechnich Episcopi ENGELBERTI ianitor fuit, quo munere hodieque apud successorem Henricum fungitur. Is ante Augustum mensem acerrima correptus febre, ita & corpore & mente defecit, ut vxore eius in eadem domo obeunte, amicisque eam plangentibus & ad sepulchrum efferentibus, ille prorsus non aduerteret, quid ageretur. Cumque tam miserè ad dies quindecim decubuisse, clara luce ostio aperto videt eminens beatum illum martyrem tanquam ad se venientem cum multis alijs religiosis viris, qui omnes erant albis induiti, & ad collum habebant oraria siue stolas, ut solent sacerdotes. Ipse autem beatus pontifex mulæ albæ insidebat: iam enim lauerat iumentum carnis suæ in sanguine Agni. Hermannus ea visione exhilaratus, ad fœminas, quæ illic sedebant, alta voce dicit: Exite ocyus bona dominæ: ENGELBERTVS Episcopus venit ad me. Fratrem quoque suum, qui ad limen ostijerat, fortiter inclamans: Surge, inquit, frater, cede locum domino meo, ut possit ingredi ad me. Sed illis non se mouentibus, quod putarent vi morbi eum delirare, iterum clamitat: cunctique, dempta puella paruula, foras exeunt. Ante hos autem clamores miles

A miles quidam iam vita functus, vir bonus & modestus, candidatos illos antecesserat, dixeratque Hermanno, ut se pararet: Episcopum ENGBERTVM velle ipsum inuisere. Cum ergo omnes egressi essent, beatus ENGBERTVS, quem tum obiisse nesciebat æger ille, cum quodam monacho ignoto ad lectum eius accessit; aitque ad eum: Ut habes Hermanno? Respondit ille: Malè, mi domine: vel solum apostema lateris Mira cu-
mei nimium me cruciat. Tum Episcopus ad monachum se vertens, Ad- ratio febri-
eò, inquit, confessus est hie vir, ut meritò potuerit animam expirare, citantis.
Deinde manu tangit apostema, moxque incipit sudare homo: & Epi-
scopus, cùm ei benedixisset, euanuit. Confestim adiutum se sentiens
B Hermannus, iam regressis intrò illis, qui exierant, rem omnem expo-
suit, laudatur ab omnibus Deus, & sanctus martyr eius ENGBERTVS.

Notatio ad Caput Vigesimumquartum.

§. Is ante Augustum mensem.

Febrie cœpisse Hermannum an-
te mensem Augustum, anni M.
CC. XXV. ex eo colligere licet,
quod æger dicatur nesciuisse virum
sanctum *tum obiisse*, vel ut est in ma-
nuscrip. quod Episcopum *tunc tem-*
poris mortuum Hermannus ignora-
uerit, idque non vi morbi inducta ob-
liuione, sed facti ignorantia. Aduer-

Dbium enim temporis adiicitur verbo *obiisse*, vel participio
præteriti temporis *mortuum*, vt hinc colligas miraculum
hoc meritis Sancti nostri patratum haud diu post mortem il-
lius accidisse, cum vndequaque nondum percrebusset mar-
tyrium, aut in ministerio S. Martytis ægro, domestico uero cautio-
ne Heri carissimi crudelè interencionē adhuc celata fuisse.

§. Ad dies quindecim.

Circa, vel post tempus mortis uxoris.

Ff 2

§. Miles

Hermannus
de Leche-
nich.